

Rahvusvaheline kaubandus ja internet

Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2009. aasta resolutsioon rahvusvahelise kaubanduse ja interneti kohta (2008/2204(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) ministrite konverentsi esimesel istungjärgul 13. detsembril 1996 Singapuris vastu võetud ministrite deklaratsiooni (infotehnoloogiatoodetega kauplemise lepingu (infotehnoloogia leping) kohta) punkti 18;
- võttes arvesse WTO ministrite konverentsi teisel istungjärgul 20. mail 1998 Genfis vastuvõetud ministrite deklaratsiooni ülemaailmse elektroonilise kaubanduse kohta;
- võttes arvesse Euroopa ühenduste 9. mail 2003 WTO-le esitatud arvamust dokumendi „Elektroonilise kaubanduse klassifitseerimise küsimused ja tegevuskava” kohta;
- võttes arvesse WTO ministrite konverentsi kuuendal istungjärgul 18. detsembril 2005 Hongkongis vastuvõetud ministrite deklaratsiooni (Doha tegevuskava kohta) punkti 46 e-kaubanduse kohta;
- võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2002/38/EÜ seoses radio- ja televisiooniringhäälinguteenuste ja teatavate elektrooniliste teenuste suhtes kohaldatava käibemaksukorra kohaldamisajaga, ning komisjoni aruannet nõukogule 7. mai 2002. aasta direktiivi 2002/38/EÜ kohta, millega muudetakse, osaliselt ajutiselt, direktiivi 77/388/EMÜ seoses radio- ja televisiooniringhäälinguteenuste ja teatavate elektrooniliste teenuste suhtes kohaldatava käibemaksukorraga (KOM(2006)0210);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (nn elektroonilise kaubanduse direktiiv)¹;
- võttes arvesse nõukogu 7. mai 2002. aasta määrust (EÜ) nr 792/2002, millega ajutiselt muudetakse kaudse maksustamise (käibemaks) alast halduskoostööd käsitlevat määrust (EMÜ) nr 218/92 elektroonilist kaubandust käsitlevate lisameetmete osas²;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta otsust nr 70/2008/EÜ tolli ja kaubanduse paberivaba keskkonna kohta³;
- võttes arvesse oma 24. septembri 2008. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiive 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta, 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja

¹ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

² EÜT L 128, 15.5.2002, lk 1.

³ ELT L 23, 26.1.2008, lk 21.

- vastastikuse sidumise kohta ning 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta,¹ samuti võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatus ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv),² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitseaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus)³;
- võttes arvesse oma 14. mai 1998. aasta resolutsiooni komisjoni teatise „Euroopa algatus elektroonilises kaubanduses” kohta nõukogule, Euroopa Parlamendile, Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele⁴;
 - võttes arvesse oma 21. juuni 2007. aasta resolutsiooni tarbijate usalduse kohta digitaalse keskkonna vastu⁵;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamusi (A6-0020/2009),
- A. arvestades, et rohkem kui pooltel ELi kodanikel ja peaaegu 1,5 miljardil inimesel maailmas on juurdepääs internetile; arvestades, et iga kolmas ELi kodanik sooritab oste internetis, kuid ainult 30 miljonit inimest teevad Euroopa Liidus piiriüleseid oste;
- B. arvestades, et WTO määratluse kohaselt tähendab elektrooniline kaubandus toodete tootmist, reklaamimist, müüki ja levitamist telekommunikatsioonivõrkude kaudu;
- C. arvestades, et on võimalik eristada infosisu levitamist füüsilistel andmekandjatel ning digitaalselt kodeerituna ja elektrooniliselt edastatavana interneti kaudu, mis toimub seega füüsilistest andmekandjatest sõltumatult, püsi- ja traadita võrkude kaudu;
- D. arvestades, et e-kaubandust võib korraldada kas ettevõttelt ettevõttele, ettevõttelt tarbijale või tarbijalt tarbijale toimuvate tehingutena; arvestades, et internetipõhine kaubandus on põhjalikult muutnud kaupade ja teenustega kauplemise viisi, luues eelkõige väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKE) uusi võimalusi uute piiriüleste klientide leidmiseks;
- E. arvestades, et avatuse säilitamine on interneti kasutamise pideva kasvu, samuti üha rohkem internetitehnoloogiaid kasutava majandustegevuse ja maailmakaubanduse laienemise eeldus;
- F. arvestades, et VKEdele on e-kaubandus kasulik eelkõige välisturgudele juurdepääsuks; arvestades, et samas takistavad uute e-kaubandusvõtete täielikku arendamist

¹ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2008)0449.

² EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.

³ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

⁴ EÜT C 167, 1.6.1998, lk 203.

⁵ ELT C 146 E, 12.6.2008, lk 370.

mitmesugused nende praktilise rakendamise seotud takistused;

- G. arvestades, et e-kaubanduse soodustamiseks on vaja vaba infovoogu ning avatud ja turvaline võrk, mis võimaldab internetis teavet levitada ja sellele juurde pääseda, on 21. sajandi maailmamajanduse alus;
- H. arvestades, et info- ja sidetehnoloogia on praegu majanduses üldlevinud ning pidevalt töötatakse välja ja võetakse kasutusele uusi platvorme ja võrke; arvestades, et innovatsiooni, konkurentsi ja töhusa tarbijavaliku jaoks on vaja avatud standardeid;
- I. arvestades, et uue nn digitaliseeritud kaubanduskeskkonna edasiarendamine on juba pakkunud ja pakub jätkuvalt uusi võimalusi traditsiooniliste ja nüüdisaegsete kaubandustehingute jaoks, parandab tarbija positsiooni kaubandusahelas ning aitab tarbija ja tootja vahelistes suhetes rakendada täiesti uudseid ärimudeleid;
- J. arvestades, et internet pakub tarbijatele võimalust teha traditsiooniliste ostuviisidega võrreldes kvaliteedi ja hinna mõttes paremini informeeritud otsuseid ning võrgureklaam on igas suuruses ettevõtete jaoks muutunud piiriülese kaubanduse edendamise oluliseks vahendiks, hõlbustades eelkõige VKEdel uute klientide leidmist;
- K. arvestades, et interneti üha kasvav kasutamine kaubanduseks toob endaga kaasa märkimisväärsed võimalusi, aga ka teatavaid probleeme;
- L. arvestades, et sisuteenuseid osutavaid ettevõtteid tuleks julgustada rakendama uusi ja uuenduslikke ärimudeleid, mis toetuvad interneti ja e-kaubanduse pakutavatele võimalustele;
- M. arvestades, et tehnoloogia ja majandus dikteerivad õiguslikke lahendusi, kuna praegune ebahühtlane õiguslik raamistik on selgelt ebapiisav;
- N. arvestades, et e-kaubandus toetub üldiselt intellektuaalomandi kaitsele ning intellektuaalomandi kaitseks on vaja turvalist ja ennustatavat õiguskeskkonda, samuti erandeid ja piiranguid, et edendada tehnoloogilist innovatsiooni ning tehnosiiret ja tehnoloogia levikut;
- O. arvestades, et teadaolevalt tuleb ELi oluliste kaubanduspartnerite riigisisese õiguse kohaselt taotleda e-kaubanduse teenuste pakkumiseks kõigepealt telekommunikatsioonilitsentsi, mis on tarbetu kohustus, eelkõige kõnealuste litsentside taotlemise keerukust silmas pidades;
- P. arvestades, et WTO liikmesriikides on e-kaubanduse roll kiirelt suurenenud sellistes valdkondades nagu pangandus, telekommunikatsioon, arvutitööstus, reklaamitööstus, turundus ja kullerteenused; arvestades, et nende riikide arv, kes piiriülest juurdepääsu sellistes valdkondades ei piira, on juba märkimisväärne; arvestades, et WTO e-kaubanduse alase tööprogrammi käivitamisest on möödunud kümme aastat;
- Q. arvestades, et WTO põhieegleid – mittediskrimineerimine, läbipaistvus ja järk-järguline liberaliseerimine – tuleb kohaldada nii, et võetakse arvesse interneti kiirust ja interaktiivsust, elektroonilisi makseviise, vahendajate kadumist, äritegevuse üha suuremat integreerimist elektroonilistesse süsteemidesse, äriettevõtete suuremat paindlikkust ja ka ettevõtete suuremat killustumist,

1. rõhutab interneti soodsat mõju kaupade ja teenuste piiriülese ja rahvusvahelise kaubanduse eri teguritele ja etappidele viimase kahe aastakümne jooksul; rõhutab, et e-kaubanduse rahvusvaheline olemus eeldab üldist arusaamist ja koostööd;
2. tunnistab, et võrgukaubanduse innovatiivsus ja loovus soodustab uute kaubandusmudelite, näiteks tarbijatevahelise kaubanduse arendamist; juhib tähelepanu, et *online*-turud toimivad uute vahendajatena, et soodustada vahetusi, suurendada väga väikeste kuludega juurdepääsu teabele ning üldiselt laiendada ettevõtetevaheliste suhete ulatust;
3. usub, et VKEd ja noored ettevõtjad, kes osaliselt või täielikult tegelevad võrgukaubandusega, leiavad suhteliselt madalate haldus- ja kaubanduslike kuludega vahendi, mille kaudu kliendipõhise võrgureklaami abil pakkuda ja müüa oma kaupu ja teenuseid üleüldiselt laienevale klientuurile, vältides seeläbi teatavaid osaliselt iganenud kaubandustõkkeid ning tungides varem eraldatud ja suletud turgudele;
4. tunnistab, et toodete kvaliteedi ja ohutuse tagamisega seotud probleemid, mis tulenevad tavapärase kontrollivõimaluste puudumisest võrgukaubanduse jaotusetapis, tuleb lahendada uut moodi, näiteks müüjatele antavate tarbijahinnangute ning tarbijatevaheliste eksperthinnangute abil;
5. nõuab üksikasjalikku analüüsi võrgukaubanduse mõju kohta traditsioonilistele kaubandustavadele ja traditsioonilisele kaubandustegevusele, et teha kindlaks kahjulikud mõjud ning neid edaspidi vältida;
6. märgib murelikult, et sageli koheldakse info- ja sidetehnoloogiat kasutavaid tarbijaid ja müüjaid diskrimineerivalt, võrreldes internetivälistel turgudel tegutsevate tarbijate ja müüjatega;
7. tervitab asjaolu, et tänu geograafiliste, kaugusest ja ruumist tulenevate piirangute tulemuslikule kaotamisele saavad tarbijad kasu juurdepääsust praktiliselt piiramatule kauba- ja teenustevalikule, samuti võimalusest saada läbipaistvat ja erapooletut teavet, võrrelda hindu, kliendipõhise võrgureklaami kättesaadavusest ning kasutada 24 tundi ööpäevas põhimõttel „otsi ja osta” toimiva võrgukaubanduse mugavusi, mis on avatud kõigile, kes kasutavad interneti kas kodus, tööl või mujal;
8. märgib, et arenev mittemateriaalsete kaupade ja teenuste digitaalturg on juba suurem kui traditsiooniline kaubandus ja teenuste pakkumine ning on lisaks loonud uue kaubanduskontseptsioonide ja majandusväärtuste kogumi, nagu digitaalne kinnisvara (domeeninimed) ja juurdepääs teabele (otsingumootorid);
9. on arvamusel, et sellist õigusvastast tegevust nagu võltsimine, piraatlus, pettus, tehingute turvalisuse rikkumine ja kodanike eraellu sekkumine ei tohiks panna kõnealuse keskkonna olemuse arvele, vaid seda tuleks käsitleda illegaalse kaubandustegevuse aspektidena, mis eksisteerisid ka varem füüsilises maailmas, kuid mida tekkinud rohked tehnoloogilised võimalused on hõlbustanud ja võimendanud ning mida esineb peamiselt siis, kui kõnealuse keskkonna toimimisel ei järgita kehtivaid eeskirju, mis võimaldavad kasutada reguleeritud vastutuse eeliseid; rõhutab, et on vaja luua mehhanismid, mis võimaldavad rahvusvahelise e-kaubanduse arengut kahjustamata võtta vastu ja tugevdada vajalikke ja asjakohaseid jõustamismeetmeid ning tagada tulemuslikum ja ühtsem kooskõlastamine, et võidelda õigusvastase tegevusega

rahvusvahelises e-kaubanduses, eriti selliste juhtumite puhul, mis võivad olla suureks ohuks rahvatervisele, nagu võltsitud ravimite müük interneti teel;

10. toetab riikide ja inimeste kõlbluse ja eetika tingimusteta austamist, kuid väljendab kahetsust võrguteenuste ja -toodete suhtes üha väärana tsensuuri kasutamise pärast, mis toimib varjatud kaubandustõkkena;
11. tunnustab vajadust avatud standardite järele ning nende tähtsust innovatsiooni, konkurentsi ja tõhusa tarbijavaliku jaoks; teeb ettepaneku, et Euroopa Ühenduse sõlmitavate kaubanduslepingutega edendataks interneti ulatuslikku ja avatud kasutamist e-kaubanduses, tingimusel et tarbijatel on võimalik teenustele ja nende valitud digitaalsetele toodetele juurde pääseda ja neid kasutada, välja arvatud juhul, kui see on siseriikliku õigusega keelatud;
12. on seisukohal, et piiriüleste tehingute kasvu määr, tehingute olemuse, päritolu ja sihtkoha kindlakstegemise keerukus ning kontrolljälgede ja mõjupunktide puudumine tõstatavad maksusüsteemide territoriaalse olemuse küsimuse; märgib, et on olemas võimalusi maksuhalduse sujuvamaks muutmiseks, paberitöö asendamiseks elektroonilise andmevahetusega ja maksudeklaratsioonide elektrooniliseks täitmiseks, samuti maksude kogumise protsessi automatiseerimiseks;
13. rõhutab, et tarbijaid ja ettevõtjaid on vaja harida ning korraldada meedias teavituskampaaniaid kõikide rahvusvahelises internetikaubanduses osalejate arenguvõimaluste, õiguste ja kohustuste kohta;
14. väljendab kahetsust nii pettuste kui ka isikuandmete ja raha varguste sagenemise pärast võrgukeskkonnas; usub, et e-kaubanduse tuleviku jaoks kõige suurem oht on vähene usaldus tehingute ja maksete turvalisuse ja kindluse vastu; palub komisjonil uurida selle põhjusi, kahekordistada jõupingutusi mehhanismide loomiseks, mis võimaldaksid tugevdada ettevõtete ja üksikisikute usaldust rahvusvaheliste elektrooniliste maksesüsteemide vastu, ning kehtestada vajalik kord õigusvastaste kaubandustavadega seotud vaidluste lahendamiseks;
15. toonitab, et väga oluline on kultuurikaupade ja -teenustega seotud *online*-tehingute ohutus ja usaldusväärsus;
16. märgib, et usaldus ei sõltu ainult lihtsatest, usaldusväärsetest ja turvalistest interneti kasutamise viisidest, vaid muu hulgas ka kaupade ja teenuste kvaliteedist ning asjakohaste heastamismeetmete kättesaadavusest;
17. rõhutab, et elektroonilise kaubanduse täieliku potentsiaalse saavutamiseks on vaja teha rahvusvahelisel tasandil õigusalaal koostööd; on arvamusel, et vaja on uut nüüdisaegset lähenemisviisi e-kaubanduse probleemsetele valdkondadele, et tagada tarbijate eraelu kaitse ning interneti kaudu pakutavast kaubandusest tulenevad madalamad kulud ja uued võimalused;
18. on arvamusel, et arutelud ülemaailmse internetikaubanduse praeguste ja tulevaste probleemide teemal peaksid toimuma vastastikku toetavas ja struktureeritud koostööraamistikus, mis põhineb üksteisest sõltuvate osalejate väljakujunenud reeglite süsteemil, mis võimaldab rakendada tänapäevast ja kaasavat mitme sidusrühmaga haldamisprotsessi interneti haldamise foorumi eeskujul; märgib, et praeguseid interneti

haldamise viise iseloomustab hübriidne olemus, millel puuduvad funktsionaalsed ja regulatiivsed hierarhilised juhtimisvahendid;

19. väljendab kahetsust, et WTO läbirääkimiste raames ei ole saavutatud mingeid edusamme sellises olulises küsimuses nagu nn digitaalsete toodete klassifitseerimine, et Doha arengukavas ei anta volitusi e-kaubanduse alaste eriläbirääkimiste jaoks ja et mingeid edusamme ei ole saavutatud WTO alalise moratoriumi kehtestamiseks elektrooniliste edastuste tollimaksule; märgib, et endiselt valitseb ebaselgus digitaalsete toodete õige tolliväärtuse määramisel ning endiselt ei ole saavutatud kokkulepet, milliseid eeskirju ja kohustusi (üldine tolli- ja kaubanduskokkulepe (GATT), teenuskaubanduse üldleping (GATS) või intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide leping) tuleks kohaldada digitaalsetele toodetele;
20. tervitab komisjoni ettepanekut WTO-le ülalmainitud infotehnoloogia lepingu ajakohastamise ja laiendamise kohta, millega seatakse lühike ajaline raamistik, et anda täiendav tõuge kõnealuste toodete kaubandusele, kaasata rohkem osalejaid, tegeleda mittetariifsete tõkete küsimusega ning käsitleda tehnoloogilise arengu ja lähenemisega seotud kasvavaid probleeme; väljendab samas kahetsust, et lepinguosalisel tõlgendamisel infotehnoloogia lepingut erinevalt, ning palub komisjonil täielikult rakendada kehtiva infotehnoloogia lepingu sätteid ja eesmärki ning toetada tulevaste lepingute puhul kaasaegset ja realistlikku lähenemisviisi kooskõlas nõudlusega tollimaksust vabastatud infotehnoloogiatoodete järele;
21. tunneb heameelt edusammude üle teenuskaubanduse üldlepingu (GATS), Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni (WIPO) internetialaste lepingute, ÜRO rahvusvahelise kaubandusõiguse komisjoni (UNCITRAL) näidisseaduse, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) ulatusliku töö ning 2008. aastal Sõulis toimunud OECD ministrite kohtumisel vastu võetud ulatusliku poliitilise raamistiku ning 2003. aastal Genfis ja 2005. aasta novembris Tuneesias toimunud infoühiskonna maailma tippkohtumise raames;
22. rõhutab ÜRO Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsiooni (UNESCO) kultuurilise väljenduse mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni tähtsust hädavajaliku vahendina, mis aitab tagada, et WTO raamistikus säilitatakse kultuuriline erand kultuuri ja loomingulise tegevusega seotud kaupade ja teenuste rahvusvahelises kaubanduses; palub nõukogul ja komisjonil konventsioon nii Euroopa Liidu sise- kui ka välispoliitikas kiiresti rakendada;
23. rõhutab asjaolu, et kahepoolsete ja piirkondlikud vabakaubanduslepingud ei saa kaugeleulatuvat turulepääsu osas olla täielikuks lahenduseks; kutsub siiski Euroopa Liitu üles lisama kahepoolsetesse ja piirkondlikesse kaubanduslepingutesse süstemaatiliselt selgesõnalised sätted interneti laialdase ja avatud kasutamise kohta kaupade, teenuste elektrooniliseks kaubanduseks ning takistusteta infovoos koht, näiteks loobudes piiriülestele infovoogudele tarbetute tõkete kehtestamisest või säilitamisest ning kohaldades interneti kaudu tehtavate tehingute suhtes mittediskrimineerivaid, läbipaistvaid ja kaubandust kõige vähem piiravaid eeskirju; toetab ELi jõupingutusi koostöödialogi käivitamiseks kaubanduspartneritega kolmandates riikides, et lisada kahepoolsetesse lepingutesse regulatiivsed küsimused; kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles andma kokkulepete saavutamise korral koostöödialogi omapoolse panuse;

24. palub komisjonil vaadata läbi kaubandust reguleerivate õigusaktide kohaldamine eesmärgiga ühtlustada ja avada spektri kasutamine, et edendada mobiilset juurdepääsu internetiteenustele, mis soodustavad innovatsiooni, majanduskasvu ja konkurentsi;
25. rõhutab, et tähelepanu tuleb koondada internetiteenuste osutamise, kaasa arvatud e-kaubanduse vabastamisele tarbetust riigisisest litsentside taotlemisest nii ELis kui ka ELi kaubanduspartneriteks olevates riikides, mis *de facto* takistab selliste teenuste osutamist;
26. on seisukohal, et rahvusvaheliste riigihangete puhul, kus uued tehnoloogiad võimaldavad piiriülest e-kaubandust, on uute, näiteks kombineeritud oksjonite vormide abil VKEde konsortsiumide puhul ning pakkumiste elektrooniline avaldamise ja reklaamimise abil võimalik märkimisväärselt suurendada hankekaubandust nii Euroopa Liidus kui ka kogu maailmas, ergutades seeläbi piiriülest e-kaubandust;
27. tuletab meelde, et võltsimisvastase kaubanduslepingu sõlmimine peab looma tasakaalu intellektuaalomandi õiguste tõhusa rakendamise ja tarbijate põhiõiguste kaitse vahel ning aitama kaasa innovatsioonile, teabe liikumisele ja seaduslike teenuste kasutamisele elektroonilises kaubanduskeskkonnas;
28. kutsub komisjoni üles viima läbi teabe- ja koolituskampaaniaid, kasutades tavapäraseid ja internetipõhiseid vahendeid, et tõsta tarbijate teadlikkust oma õigustest ning suurendada nende usaldust internetikaubanduse suhtes;
29. taunib ELi *online*-turu killustatust, mis tuleneb turu geograafilist eraldamist võimaldavatest või seda nõudvatest õigusnormidest, kaupade või teenuste internetis pakkumist tõkestavatest või takistavatest õigusnormidest, turustajatele seatud lepingulistest piirangutest, õiguslikust ebakindlusest, tarbijate usalduse puudumisest maksesüsteemide turvalisuse vastu, internetile juurdepääsu kõrgetest teenustasudest ning kättetoimetamisviiside valiku piiratusest;
30. kutsub komisjoni üles esitama oma veebilehel teavet rahvusvahelise internetikaubanduse alaste tarbijaõiguste kohta, keskendudes eeskätt lepingulistele küsimustele, tarbijate kaitsele ebaausate kaubandustavade eest, eraelu kaitsele ja autoriõigustele;
31. on seisukohal, et puudused ELi *online*-turu reguleerimisel takistavad stabiilse ja tugeva Euroopa elektroonilise tööstus- ja kaubanduskeskkonna arengut, mis toob kaasa Euroopa tarbijate mitterahuldaval määral osalemise ELi ja rahvusvahelistes kaubandustehingutes ning takistab kaubandustegevuse loovust ja innovatsiooni; väljendab kahetsust asjaolu üle, et ELis asuvate ainult võrguteenuseid pakkuvate ettevõtete arv on väga väike;
32. võtab teadmiseks ettepaneku võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv tarbija õiguste kohta (KOM(2008)0614), mis loodetavasti annab üha suurenevale arvule internetis oste sooritavatele tarbijatele suurema õiguskindluse, läbipaistvuse ja kaitse, eriti mis puudutab kättetoimetamist, riski ülekandumist, lepingule vastavust ning kauba garantiid;
33. tuletab meelde, et usaldus on eriti tarbijate ja VKEde jaoks äärmiselt oluline, et täielikult kasutada kõiki internetikaubanduse pakutavaid võimalusi, nagu rõhutatakse ka

üldnimetatud 21. juuni 2007. aasta resolutsioonis;

34. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama iga võimalust usalduse tõstmiseks tegevuse kaudu asjakohastel rahvusvahelistel foorumitel, näiteks WTOs, ning tegema jõupingutusi ülemaailmsete standardite ja normide väljatöötamiseks, mis võtavad arvesse Euroopa paimaid tavasid;
35. palub komisjonil parandada internetiteenuste õiguslikku koostalitusvõimet näidis litsentside ja muude õiguslike lahenduste väljatöötamise abil, mis ühilduksid nende õigussüsteemidega, kui eraõigus on ühtlustamata, eelkõige seoses rahvusvaheliste võrgustandardite patentide vabatahtliku hüvitamisega, ning propageerida Euroopa õigusliku koostalitusvõime olemasolevaid koostöövorme tehingukulude ja võrgukeskkonnas teenuste osutajate õiguskindlusetuse vähendamise vahenditena;
36. palub komisjonil, vajaduse korral koostöös OECDga, viia läbi üksikasjaliku uuringu, mis hõlmaks statistilisi andmeid rahvusvahelise e-kaubanduse kohta;
37. palub komisjonil arendada laihaardelist strateegiat e-kaubanduse tõkete kõrvaldamiseks, mis VKEsid ikka veel mõjutavad (juurdepääs info- ja sidetehnoloogiale, e-äri süsteemide arendamis- ja ülalpidamiskulud, usalduse puudus, teabe puudus, piiriüleste vaidlustega seotud õiguskindlusetus jne), ning soovitusi poliitika kohta selles valdkonnas, sh stiimuleid VKEdele, et suurendada nende osalemist kaupade ja teenuste võrgukaubanduses; ergutab sellega seoses looma andmebaasi, mille ülesandeks on pakkuda võrgukaubanduses uutele ja kogemusteta osalejatele teabetoetust ja juhtimisalast nõustamist, samuti viima läbi võrdleva majandusanalüüsi e-kaubanduse ja internetireklaami eeliste kohta VKEde jaoks ning juhtumiuuringuid internetikaubandusega tegelevate edukate VKEde kohta ELis;
38. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles innustama VKEsid kasutama *online*-ühendust ja looma platvorme teabe jagamiseks ja heade tavade vahetamiseks ning soovitab komisjonil ja liikmesriikidel edendada riigihankeid elektrooniliste sidevahendite kasutamise abil, hoolitsedes igati e-juurdepääsetavuse tagamise eest;
39. tervitab komisjoni algatust käivitada avalik arutelu, avaldades aruteludokumendi „Kaupade ja teenuste e-kaubanduse võimalused” ning luues nõunike rühma selleteemalise aruande koostamiseks;
40. rõhutab, et internet on loonud kultuurikaupade ja -teenuste tootmisele, tarbimisele ja levitamisele uue lähenemisviisi, mis võib vaba ja õiglase juurdepääsu kaudu uuele info- ja sidetehnoloogiale ning kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse austamise kaudu aidata parandada kultuuridevahelist mõistmist;
41. rõhutab, et kultuuri- ja kunstitoodetel ja -teenustel on nii majanduslik kui ka kultuuriline väärtus ning et seda arusaama tuleb silmas pidada rahvusvahelistes kaubanduslääbirääkimistes ja lepingutes ning ülemaailmsetes võrkudes, rakendades UNESCO konventsiooni õiguslikult siduvana;
42. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tagaksid, et Euroopa kultuuritööstus kasutaks täielikult *online*-kaubanduse pakutavaid uusi võimalusi, eeskätt audiovisuaal-, muusika- ja kirjastussektoris, pakkudes samal ajal tõhusat kaitset salakaubaveo ja piraatluse vastu; on samas seisukohal, et see ei tohi mõjutada läbirääkimiste mandaadis selgelt sätestatud

ühenduse põhimõtet mitte teha pakkumisi liberaliseerimiseks ja mitte nõustuda selliste nõudmistega audiovisuaalses ja kultuurisektoris;

43. on seisukohal, et internetist on saamas kõige tõhusam vahend põhja ja lõuna kaubanduslõhe vähendamisel; on arvamusel, et internet avab uusi kaubanduskanaleid, ühendades vähimarenenud maid ja teisi arengumaid arenenud ja kesksete kaubandussüsteemidega, suurendades nende ekspordimahte ning vältides traditsioonilise kaubanduse ebasoodsaid aspekte;
44. on seisukohal, et vähimarenenud maade ja teiste arengumaade osalemist rahvusvahelises kaubanduses interneti kaudu tuleb toetada investeeringute suurendamise kaudu alusinfrastruktuuri, nagu telekommunikatsioonivõrgud ja juurdepääsu võimaldavad seadmed; rõhutab vajadust odavate ja parema kvaliteediga internetiteenuste pakkumise järele; tunnistab, et telekommunikatsiooni liberaliseerimise tulemuseks on infrastruktuuri tehtavate investeeringute kasv, teenuste taseme paranemine ja innovatsioon;
45. tunnustab asjaolu, et paljudes riikides pääsevad kasutajad internetti mobiilsete seadmete abil;
46. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.